

Свято Миколая 2015

Дійові особи:

1. Миколай
2. Мишеня 1
3. Мишеня 2
4. Лисичка
5. Ангел 1
6. Ангел 2
7. Ангелик
8. Зірочка 1
9. Зірочка 2
10. Антипко 1
11. Антипко 2
12. Дівчинка Ілонка
13. Дівчинка Софійка
14. Дівчинка Яринка
15. Хлопчик Остап

Дія 1 (кімната)

Ілонка: Остапе, ти вже розв'язав всі задачі з математики? А вірш вже вивчив ?

Остап: (У руках у нього іграшка , якій він приділяє всю увагу). Ти думаєш, що це так легко. Добре вам всім старшим говорити. Таблицю множення ви всі знаєте напам'ять. А я ось її ніяк не покладу у свою голову. Не хочу більше працювати! Голова в мене болить.

Яринка: А ти постарайся швидше вивчити уроки, адже скоро повертається мама з роботи, а у нас ще багато домашніх обов'язків. Тобі ж мама доручила принести хліба з магазину, нагодувати кроликів, коли ж ти встигнеш?

Софійка: Сьогодні треба нам скоріше закінчити всю свою роботу. І раніше лягати спати. Адже завтра день Святого Миколая. Він вже напевно зі своїми янголами вирушає на небесній колісниці в дорогу, на Землю, щоб зустрітися з чемними і добрими дітьми, яких він дуже любить і всім приносить подарунки.

Остап: А звідки він знає, чи я був чемним і слухняним?

Яринка: Він знає все, йому допомагають янголи. Вони все бачать, дивляться з небесних висот на Землю. Знають всіх дітей і записують у велику книгу; добрі і погані їх вчинки. Цю книгу Святий Миколай бере зі собою, щоб не помилитись і подарувати кожній дитині те, що вона просила. Хто хотів книжку – тому книжечку цікаву, хто цукерків – тому цукерки. А поганим і нечемним дітям хіба від чортика Антипка дістанеться велика різка, щоб вибивати з них лінивість і неслухняність.

Остап: О мене, напевне, Святий Миколай не мине. Я завжди був добрим, слухняним.

Софійка: А то ще побачимо! Дивись, я вже закінчила підготовку до уроків, встигла помити посуд, прибрати в кімнаті. Мама буде мною задоволена. Прийде втомлена з роботи, а я їй теплу вечерю. А ти все крутився, забавлявся іграшками, поглядав у вікно, замість працювати. Тому задача не розв'язана, кролики голодні. І що ти там бачив у вікні?

Остап: Та нічого, нічого, я працюю...(У вікні появляється голова чортика. Він киває пальцем, зве Остапа до себе).

Антипко 1: (Говорить шепотом) Ходи, на вулицю до мене, не мучся, не трудись! Тут так весело, повно розваг. Он хлопці в хокей грають. Кинь все!

Я нечемним був у школі.
Ніс розбив я на футболі.
Вітер в голові гуде.
Миколай до мене не прийде.
Миколай до нього не прийде.
Я у мами найчемніша,
Най, най, най, найрозумніша.
Мамі я допомагаю.
Завітай до мене, Миколаю!
Завітай до неї, Миколаю!

Приспів:
Миколай приходить уві сні,
Подарунки загортає він у ангельські пісні,
До мами до тата і до вас, малята,
Приходить Святий Миколай.
Тата й мами я не слухав,
Виросли у мене вуха.
Вітер через них гуде.
Миколай до мене не прийде.
Миколай до нього не прийде.
Радо я б хотів змінитись,
Бути чемним не лінитись,
Але марно це уже,
Миколай до мене не прийде.
Миколай до нього не прийде.

Приспів:
Чемно ручки я складаю,
Святий Отче Миколаю,
В ніч чарівну, як завжди
До усіх, усіх, усіх прийди,
До усіх, усіх, усіх прийди.

Остап: (Розкриває зошит і книжку). О, я вже все виконав. Іду погуляю до хлопців. Ось Михайлик з клюшкою з'явився. Я довго не буду...

Яринка: Е, ні, братику, так не можна! Ти знаєш народну мудрість: "Зробиш діло – гуляй сміло". Я зараз перевірю, чи ти готовий до завтрашніх уроків. Так-та-к- (дивиться у зошит Остапа) Задачу розв'язав правильно, тільки письмо недбале. Дуже спішив. А як з віршем? А ну розкажуй, я послухаю!

Остап: Ну добре... Слухай (розказує вірш, весь час підглядає в книжку)

Випав сніг
Вже обсипався горіх
На травицю іній ліг...
Я хотів спитати літо,
Та вчинився буйний вітер.
Я хотів спитати осінь –
Холод вигулькнув з-за сосен
Я погрітися побіг,
А тим часом випав сніг.
Я побіг, побіг (хоче бігти)

Яринка: О, негарно ти розказуєш вірш.

Остап: А ти свій вірш вивчила? Ану розкажи. Я ще малий, але перевірю і тебе.

Яринка: Добре. Нехай Софійка послухає і розсудить, хто з нас розказує краще, хто переможець (розказує вірш)

Святий отче Миколаю,
Чудотворцю любий.
Всі до тебе прибігають
Українські люди.
Всі чекають твого свята.
Прийди отче, з неба.
Україна, наша мати,
Запроша до себе.
Запрошує - прийди в гості
Хоч на мить-хвилину.
Обігрій серця дорослих,
Надію дитини.
Щоб щасливо дочекались
Діти подарунків.
І солодшими ще стали
Мамині цілунки.
Подаруй хоч жменьку втіхи.
Хай серця леліють.
Щоб не плач, а краплі сміху
Бриніли на віях.
Зігрій неньку-Україну
У важкій дорозі,
Щоби прапор жовто-синій
Не зблід на морозі.
Чудотворцю Миколаю,
Праведнику Божий,
Щиро вірим і благаєм:
Ти нам допоможеш.

Софійка: (Плеще у долоні). Дуже гарно, Яринко! Ти молодець. Вірш розказала дуже гарно. Ось так треба, Остапе, розказувати вірші.

Остап: (Плаче). Але я ще малий. Як підросту також зможу.

Софійка: Ну добре! Але знай, коли ти і надалі будеш недбалий, лінивий св.Миколай розгнівається на тебе і не зайде до нас в гості ні на яву, ні у сні. І коли прокинешся завтра вранці, під подушкою нічого не знайдеш.

Остап: Я тебе не розумію. А що там повинно бути під подушкою?

Софійка: Я тобі розкажу, бо ти ще малий, нічого не знаєш. Святий Миколай не встигає завітати за одну ніч у кожную хату до всіх діток. Тому він приходить до них вночі, коли вони вже міцно сплять. І тихенько під подушку кладе подарунок, а сам спішить далі, щоб встигнути всіх обійти. Якби не ангели, то напевно, не встиг би. А він не хоче скривдити ні однієї доброї дитини.

Остап: А що ви ще знаєте про святого Миколая?

Ілонка: Святий Миколай жив дуже давно, 1600 років тому і зовсім не в Україні, а в місті Патар в Азії. Народився він в родині багатих і благородних батьків. Батьки померли коли Миколай був ще малий, але залишили синові велике майно. У Миколая було добре серце, тому вирішив роздати свої статки бідним. Кожної ночі накладав повний міх усякої їжі – м'яса, хліба, медяників, а також одягу і грошей і розносив по селу та розкладав біля

порога хати, де жили бідні діти. А зранку вилазив на дах своєї хати і роздивлявся, як радіють вони його дарункам.

Дядько Миколая був єпископом у м. Патари і він зауважив що його племінник залюблений у Святе Письмо, багато часу проводить у молитві, відзначається побожним життям і взяв його до себе. Спочатку хлопець був читцем у храмі, потім дияконом, а потім був посвячений на священика, а пізніше за добрі справи і за віддане служіння Богові, висвячений на єпископа.

Коли помер Святий Миколай і його душа стала перед Богом, Господь спитав „Чого бажаєш, мій Миколаю, за добре життя на землі?”

– Нічого не бажаю, тільки дозволь мені, Боже, сходити час від часу з неба на землю і відвідувати дітей.

Усміхнувся ласкаво Господь і сказав:

– Знав я, яким буде твоє прохання. Щороку в день своїх іменин зможеш сходити на землю.

Відтоді кожного року, 19 грудня Святий Миколай ходить по землі і розносить дітям дарунки.

Остап: Добре, Сестричко, що ви мені все розказали. Я нікуди не піду, поки не вивчу добре всіх уроків (до чортика, що появляється знов у вікно). А ти мене не мани! Нічого не вийде, йди геть! (накивує пальцем, чорт ховається)

Дія 2 (зимовий ліс)

1 Ангел

Св. Миколай є «старшим» серед святих: опікується воїнами, володіє ключами від неба. Але більшість часу він проводить на землі, допомагаючи бідним у скруті, мандрівникам - у дорозі, мореплавцям - на морі.

2 Ангел

В ніч на день Святого Миколая святий розносить подарунки та підкладає їх під подушку. Солодощі, яблука, горіхи та печиво дістаються лише слухняним дітлахам. Тим же, хто цілий рік пустував - святий Миколай підкладає під подушку різочку, як попередження на наступний рік.

Зірочка 1

А як святий Миколай визначає - кому дарувати горішки, а кому різки?

1 Ангел

Ми йому допомагаємо.

2 Ангел

Напередодні свята ходимо й шукаємо усіх, хто чемно себе поводив...

(На сцену виходять Мишенята...)

1 Ангел

Вітаю вас..!

2 Ангел

Ви хто..?

1 Мишеня

Ми чемні виховані Мишенята

Зірочка 1

Ось, хто зараз отримає подаруночка...

Мишенята

Ура!

1 Ангел

Почекайте-почекайте! Спочатку доведіть що ви хороші.

1 Мишеня

Мамі ми допомагаємо.

2 Мишеня

Зранку попросила нас мама - Миша зернятка купити.

1 Мишеня

То ми не сперечалися, відразу до магазину побігли...

2 Мишеня

Ось пакуночок.

1 Ангел

А можна подивитися що ви там придбали?

1 Мишеня

А може іншим разом...

Чого це ви у пакуночки до нас заглядатимете...

2 Мишеня

У магазині так добре загорнули...

Зірочка 2

А ми все ж таки подивимося.(розгортають пакунок а там фантики від цукерок)

Зірочка 1

Оце так зернятка...

1 Мишеня

Ми не винні, це продавець помилилася...

1 Ангел

А ми зараз все перевіримо

2 Ангел

А ми зараз все з'ясуємо...

(Янголи та зірочки дивляться у книгу справ земних.)

Зірочка 2

Оце так виховання

Оце так чемність

1 Ангел

Згадайтеся, що вам подарує Святий Миколай

Мишенята

Цукерки? Печиво? Іграшки?

Зірочка 1

Дітки підкажіть Мишеняткам що подарує їм Святий Миколай!

(Діти відповідають що. Мишенята сумні виходять.)

Зірочка 1

А ось ще хтось...

Дивіться, яка працюювата.

Навіть напередодні свята із віником.

(Входить Лисичка. Вона із віником і відерцем.)

1 Ангел

Доброго дня!

Лисичка

І вам того ж...

2 Ангел

Що це ти робила?

Лисичка

У хаті прибирала.

Зірочка 2

Невже сама здогадалася?

Лисичка

Так мені ніхто не підказував... Бачу бруд на підлозі, узяла і прибрала...

Зірочка 1

Яка гарна Лисичка!

Тобі Святий Миколай обов'язково щось смачненьке подарує...

2 Ангел

Зачекай, а що у відерці?

Лисичка

Ой, що там може бути, звичайний бруд...

(Янголи висипають з відерця уламки чашки.)

1 Ангел

І що це?

Лисичка

Та що не бачите мама чашку розбила, довелося за неї прибирати...

2 Ангел

А ми зараз все побачимо,

А ми зараз все перевіримо...

(Янголи та зірочки дивляться у книгу справ земних.)

Зірочка 1

Оце так виховання...

Оце так чемність...

1 Ангел

Здогадайтеся, що тобі подарує Святий Миколай!

Лисичка

Цукерки? Печиво? Іграшки?

Зірочка 1

Дітки підкажіть Лисичці, що подарує їй Святий Миколай.

(Діти відповідають що. Лисичка сумна виходить.)

2 Ангел

Ой бачу, свята цього року не буде!

Зірочка 2

Чому?

1 Ангел

Ходили ми по світу шукали.

Але на жаль чемних дітей не знайшли.

Так до книги земного буття і занотуємо.

2 Ангел

Не спіши записувати. Я впевнений, що ми знайдемо ще багато чемних дітей.

Небо. Посередині — крісло Святого Миколая. Біля нього сидять Ангели. Збоку присів маленький Ангелик без крил. Ангели готують подарунки для дітей та складають їх на санки.

Ангел 1. Так пізно вже, а ми ще не готові. Скоро прийде Святий Миколай, і ми полетимо на землю.

Ангел 3. Ті подарунки, які доручив мені Святий Миколай, уже готові. Ось тільки в золотий папір загорну та небесні зірки наклею. Небесні пекарі напекли стільки солодких речей, що хтозна, як їх і спакувати!

А ще я чекаю на прихід Отця Миколая, який пішов до небесної бібліотеки, щоби підібрати книжки для дітей.

Ангел 2. Тільки б вітер притих і сніг не падав, бо тяжко буде нам добиратись до людських хат.

Ангел 1. Не журіться, Ангели, хіба ви не пам'ятаєте, як було минулого року?

Я пам'ятаю! Тільки-но ми злетіли на хмарах у долину, як на краю лісу з'явилися рогаті олені. Вони потягнули наші санки до хат, де спокійним сном спали діти.

Назустріч нам виходили звірята. Усі радо вітали Святого Отця.

Білочки хвостиками сніг замітали, на деревах горішки розвішували.

Ангел 2. Пора вже нам позносити з небесних комор усі дарунки.

Ходімо, Ангели, пора вже... (Ангели виходять.)

Ангелик 3(лишається сам). Добре, що лишили мене одного. Тепер я зможу закінчити свій подарунок для Отця Миколая. (Виймає з коробки капці й шиє.) З м'якої вовни я пошив їх, щоб наш добрий Дідусь не змерз, коли їхатиме санками в далеку дорогу. (Ангелик закінчує шити та кладе дарунок у коробку.) Ось тільки шнурочком зав'яжу й передам Святому Отцеві. (Зав'язує пакунок. З бічних дверей виходить Чортик, підкрадається до Ангелика й приглядається до дарунків, що стоять навкруги. У руках тримає в'язку різочок.)

Антипко 2. Що це ти робиш, безкрилий Ангелику? Бачу, що не люблять тебе, коли ти ще крил не маєш.

Ангелик 3 Не твоє діло мішатись до наших небесних порядків. Матиму крила, коли заслужу.

Антипко 2. Коли б ти був зі мною, я б давно тобі на різки розстарався.

Ангелик 3 Ти краще іди звідси, поки Ангелів нема. Прийдуть — геть проженуть тебе з Неба.

Антипко 2. Я — посланець з нашої, чортячої канцелярії. Мене послали підкласти до кожного пакунка різки. Не всі ж діти такі добрі, як ви гадаєте.

Ангелик 3. Святий Отець добре знає, що робить. А ти таки краще іди звідси, бо вже Ангели повертаються. Чуєш, як дзвіночки дзвенять?

Антипко 2. Сховаюсь, але все-таки різки підкладу. (Підкладає різки та втікає. Заходять Ангели. Вони виносять повні кошики дарунків. За ними йде Святий Миколай. Ангели складають дарунки на санки.)

Миколай. Вчасно скінчили роботу. Настав час вибиратися в дорогу. Ось тільки ще книжки покладіть, які я відшукав у небесній бібліотеці. (Малий Ангелик стоїть

посередині сцени з дарунком. Св. Миколай запримітив його.) А ти що маєш у тому пакунку? Для кого він призначений?

Ангелик 3.(Низько кланяється). Преподобний Отче! Це для вас я приготував цей скромний дарунок. Прийміть його від мене!

Миколай (бере дарунок). Коли для мене, то я відкрию його. (Відкриває.) Вовняні черевички! Які ж вони м'якенькі й теплі! Ти сам їх пошив?

Ангелик 3. Сам. Я зовсім недавно прибув із Землі й добре знаю, які там люті морози, які сніги великі. Отож і подумав, що теплі капці Вам, Святий Отче, у дорозі знадобляться.

Миколай. Дякую тобі, Ангелику. За твоє добре серце роблю тебе завідувачем небесної канцелярії на той час, доки ми гостюватимемо на Землі. А на наступний рік ти полетиш з нами. Ходімо, Ангели, далеко перед нами дорога. (Ангели беруть дарунки й виходять, за ними йде Миколай.)

ДІЯ 4 (кімната)

Зірочка 1

Чи то пір'я з подушок,
Чи то з цукру порошок,
Так паде, паде згори
На поля і на хати?

Зірочка 2

Ні, це Миколай святий
Сипле з неба для дітей
Свій білесенький сніжок!

Зірочка 1

За сніжком летять.
Білі крила ангелят,
А за ними саночки,
А на них самі мішки.
А в мішках м'яких, як сніг,
Для дітей чемненьких всіх
Найгарніші забавки.

Антипо 2

О, в цій хаті світло і тепло.
Знаю, знаю – готуетесь до свята.
– Я теж наламав пучок різок,
для нечемних діточок,
ледарів і забіяк,
хуліганів, розбишак.

(Ангели дзвенять дзвіночками та виходять на сцену.)

Святий Миколай: (входять Ангели, які несуть великі мішки з подарунками) Положіть ці мішки з подарунками, мої любі діти вже втомилися, дожидаючи нас. О, дуже погана дорога зі Львова. А ще вітер, завірюха. Та й старий я вже дуже. Відкрийте, Ангели, свою книгу і прочитайте, що просять діти, зокрема Ілонка, Яринка, Софійка і Остап. Чи варті вони на мої похвали і подарунки?

Ангел 1: (відкриває книгу і читає, а святий Миколай роздає подарунки)
(Чортик підбігає з-заду і хоче вкрати)

Святий Миколай: (побачивши чортів) І ти тут вже, нечиста сило?

Антипко 2: Так, святий. Отче, ми прийшли тобі сказати, що не всі діти, які тут зібралися заслуговують на твою ласку. Всі ці, що записані у цій книзі, не дістануть сьогодні подарунків, а тільки різки, бо вони наші.

Святий Миколай: А чим ці діти провинилися?

Антипко 1: (дивіться в книгу) Не слухають своїх батьків, не слухають учителів, не вчаться пустують, б'ються, прозиваються, грають в ігри на гроші.

Антипко 2: Так, так, брешуть, грають в карти.

Святий Миколай: О, брехня і ліни्वство – це великий гріх.

Ангел 2: Не вір їм, Святий Отче. Хоч багато дітей прогрішилось, та вони поправляться. Прости їм, Отче, усі провини.

Святий Миколай: Я люблю тільки чемних і добрих дітей.

Ангел 1.

Згинь маро, нечиста сило!

Хай живуть тут всі щасливо!

В хаті цій — хороші діти,

Добрі, щирі і привітні.

Вміють Бога шанувати,

Батька й матір поважати.

Хоч маленькі руки мають,

Але всім допомагають.

Тож за чемність й доброту

Мають дяку он яку.

Святий Миколай

От настав прощатись час,

Залишаю вже я вас.

Будьте добрі й завжди щирі,

Живіть в злагоді і мирі.

Мамі й татку помагайте,

Менших себе не чіпайте.

Вчителям у поміч будьте,

І мене ви не забудьте.

Швидко мчиться часу лік,

Знов прийду я через рік

На велике, світле свято.

З Миколаєм вас, малята!

Ведуча:

Ось і минає наше свято, але хай не минає вас ласка Господня і людська доброта. Бажаємо щоб на вашому шляху зустрічалися тільки добрі люди, такі яким був Святий Миколай.